

۱. عنوان مقاله: با قلم ب. زررنگ ۱۴ پررنگ (به صورت وسط چین)

۲. نام و نام خانوادگی نویسنده [۱] اول، نویسنده دوم،... در یک یا دو سطر. از ذکر عناوینی نظیر مهندس و یا دکتر و ... در ابتدای اسامی خودداری شود. (ب. لوتوس ۱۶ پررنگ، به صورت وسط چین)

۱. تیتراچکیده (ب. لوتوس ۱۲ پررنگ)

متن چکیده مقاله با قلم ب. لوتوس ۱۱ با فاصله خطوط ۱ سانتیمتر نوشته شود. چکیده باید به تنهایی کامل و فقط دارای یک پاراگراف باشد.

۱. واژه‌های کلیدی: با کاما (،) از هم جدا شده و در یک خط باشند (قلم ب. لوتوس ۱۲).

۲. عناوین بخش‌ها با قلم ب. لوتوس ۱۴ پررنگ و زیربخش‌ها با قلم ب. لوتوس ۱۲ پررنگ بدون شماره‌گذاری نوشته شوند.

۳. متن اصلی مقاله به صورت تک ستونی با قلم ب. لوتوس ۱۲ با فاصله خطوط ۱ سانتیمتر تهیه شود. عنوان هر بخش یا زیربخش، با یک خط خالی فاصله از انتهای متن بخش قبلی تایپ شود.

۱. خط اول همه پاراگراف‌ها باید دارای تورفتگی به اندازه ۰/۵ سانتیمتر باشد.

۲. برای واژه‌ها و نام‌های خارجی، حتی الامکان از معادل‌های فارسی مصطلح و مصوب استفاده نمائید. در مورد نام‌های خارجی یا معادل‌های غیرمصطلح فارسی، فقط در اولین ارجاع و بلافاصله پس از ذکر این گونه واژه‌ها، معادل لاتین آن را به صورت زیر نویس در پایین همان صفحه قید نمائید. شماره زیرنویس‌ها در هر صفحه باید از ۱ شروع شود. در صورت نیاز به درج زیرنویس، همه موارد فارسی به صورت راست چین با قلم ب. لوتوس ۱۱ [۲] و زیرنویس لاتین به صورت چپ چین با قلم Times New Romans اندازه ۱۰ نوشته شوند (به نمونه توجه کنید).

۱. برای نمایش روابط و فرمول‌های ریاضی از جدول با خطوط نامرئی استفاده گردد. (استفاده از Microsoft Equation در نوشتن فرمول‌ها توصیه می‌شود. در صورتی که فرمول‌ها در محیط مایکروسافت ورد نسخه ۲۰۰۷ تهیه شوند فایل ارسالی باید حتماً با پسوند *.docx ذخیره شود تا از تبدیل شدن فرمول‌ها به عکس جلوگیری شود. همه فرمول‌ها به ترتیب از ۱ شماره گذاری شوند و شماره هر فرمول در داخل پرانتز قرار گیرد. ۱۰. جدول‌ها

هر جدول باید دارای شماره و عنوان (توضیح) باشد، که در وسط و بالای جدول با قلم ب. لوتوس ۱۱ تایپ و به ترتیب از ۱ شماره گذاری می‌شود. بهتر است جدول‌ها در داخل متن و پس از جایی که به آنها ارجاع می‌شود، درج گردند. عنوان ستون‌های جدول بایستی به صورت وسط چین (ب. لوتوس ۱۰ پررنگ) و کلیه متون در داخل جدول اگر باشند به صورت فارسی راست چین (ب. لوتوس ۱۱) و اگر لاتین باشند به صورت چپ چین Times New Romans اندازه ۱۰ باید تایپ شوند. همه اعداد در جدول‌ها باید به صورت فارسی و وسط چین تایپ شوند. هر جدول با یک سطر خالی فاصله از متن ماقبل و مابعد آن قرار گیرد (توجه شود که خود جدول نیز باید در موقعیت وسط چین نسبت به طرفین کاغذ قرار گیرد).

۱۱. شکل‌ها و نمودارها

هر شکل و نمودار باید دارای شماره و عنوان (توضیح) باشد که به صورت وسط چین در زیر آن با قلم ب. لوتوس ۱۲ تایپ و به ترتیب از ۱ شماره‌گذاری می‌شود. نمودارهای و شکل‌ها می‌توانند به صورت رنگی و یا سیاه و سفید باشند ولی به گونه‌ای که در

صورت چاپ سیاه و سفید رنگ‌ها و جزییات آنها قابل تشخیص باشد. شکل‌ها در داخل متن و در جایی که به آنها ارجاع می‌شود، درج گردند. ذکر واحد کمیت‌ها در شکل‌ها الزامی است. در متن مقاله باید به همه شکل‌ها ارجاع شود. در تهیه شکل‌ها توجه کنید که اندازه اعداد، واژه‌ها، کمیت‌ها و راهنمای منحنی‌ها به قدر کافی بزرگ باشد تا پس از درج در مقاله، کاملاً واضح و خوانا باشند. هر شکل را با یک سطر خالی فاصله از متن ماقبل و مابعد آن قرار دهید. (توجه شود که خود شکل‌ها و نمودارها نیز، همانند جدول‌ها باید در موقعیت وسط چین نسبت به طرفین کاغذ قرار گیرند).

۱۲. استناد و فهرست‌نویسی

دفتر فصلنامه مطالعات کتابداری و علم اطلاعات برای راهنمایی نویسندگان محترم، خلاصه‌ای از شیوه صحیح استناد درون متنی و فهرست نویسی منابع در مقالات بر اساس شیوه‌نامه APA را تهیه کرده است. امید است با مطالعه و استفاده از این راهنما، استناد و فهرست‌نویسی مقالات با شیوه‌ایی درست و یک دست انجام شود.

۱- شیوه‌های استناد درون متنی

۱-۱- وقتی اثر فقط یک پدیدآورنده دارد:

(نام خانوادگی، سال نشر اثر) مثل (احمدی، ۱۳۷۸)

* نام خانوادگی افراد بدون ذکر عنوان می‌آید مثل دکتر، پروفیسور، استاد، خانم، آقا و...

۱-۲- وقتی اثر دو پدیدآورنده دارد:

نام خانوادگی هر دو نفر ذکر می‌شود. بعد از نام خانوادگی نفر اول هم می‌توان واو عطف گذاشت و هم علامت ویرگول.

(نام خانوادگی نفر اول، یا و [نام خانوادگی دوم، سال نشر اثر)

مثل (احمدی، اسدی، ۱۳۸۰) یا (احمدی و اسدی، ۳۱۸۰)

۱-۳- وقتی اثر سه تا پنج پدیدآورنده دارد:

برای اولین استناد نام همه ذکر می‌شود، در دفعات بعدی فقط اولین نفر و کلمهٔ دیگران می‌آید.

مثال: استناد اول: (اسدی، حسنی، محمدی، شایان، ارجمند، ۱۳۸۴)

استناد دوم: (اسدی و همکاران، ۱۳۸۴)

* در انگلیسی معادل کلمه دیگران، "et al" می‌آید.

* اگر در طول همان پاراگراف به اثر اشاره می‌شود دیگر نیازی به ذکر تاریخ نیست.

۱-۴- وقتی اثری بیش از پنج مؤلف دارد:

وقتی اثری شش مؤلف یا بیشتر دارد، فقط نام خانوادگی مؤلف اول می‌آید (حتی در اولین

استناد) و به دنبال آن کلمه «همکاران» و سپس تاریخ انتشار اثر.

* در فهرست مراجع نام همه مؤلفان می‌آید.

۵-۱- اگر نام پدیدآورنده در متن اصلی آمده است، بلافاصله سال نشر اثر در داخل پرانتز

می‌آید. مثل: شفیعی و عباسی (۱۳۷۹)، معتقدند که...

۶-۱- اگر مستقیماً از کسی نقل قول می‌شود، در انتهای نقل قول (نام پدیدآورنده، سال نشر، شماره صفحه) ذکر می‌شود.

* اگر نقل قول کمتر از ۴۰ کلمه باشد، در داخل متن نوشته می‌شود و قبل و بعد از آن علامت گیومه قرار می‌گیرد.

مثال: نتایج پژوهش‌های انجام شده را می‌توان چنین خلاصه کرد که «ارزشیابی‌های دانشجویی بیش از آن که نشان‌دهنده تغییرات محتوایی باشند، نشان‌دهنده تغییرات روش

آموزشی اساتید هستند.» (دونکن، ۱۹۸۶، ص ۷۷).

* اگر نقل قول بیش از ۴۰ کلمه باشد، با حاشیه‌ای بیش از متن و به صورت یک پاراگراف جدا نوشته می‌شود. در این صورت گذاشتن علامت گیومه در آغاز و انتهای مطلب ضروری نیست.

۷-۱- اگر به یک فصل کامل از یک کتاب استناد شده است، پس از سال نشر باید شماره فصل بیاید، که مخفف فصل در فارسی «ف» و در انگلیسی «chap» است.

مثال: (مجتهد زاده، ۱۳۸۵، ف ۵).

* اگر تاریخ نشر اثری مشخص نیست، به جای تاریخ از کلمه "بی تا" و در انگلیسی از

"n.d" استفاده می‌شود. مثال: (محمدی، بی تا)

* اگر پدیدآورنده اثر مشخص نیست یا پدیدآورنده ندارد، به جای نام خانوادگی پدیدآورنده،

نام اثر را داخل گیومه می‌آوریم و تاریخ نشر آن را ذکر می‌کنیم. مثال: («روش‌شناسی رسانه‌ها»، ۱۳۸۴).

* اگر عنوان متنی به زبان انگلیسی را می‌نویسیم، آغاز کلمات با حروف بزرگ نوشته

می‌شود. مثال (Using Skills, ۲۰۰۲).

۸-۱- اگر از متنی استفاده می‌شود که به دو یا چند متن چاپی مربوط است، در پایان متن، نام دو یا چند پدیدآورنده به ترتیب حروف الفبا آمده و تاریخ نشر اثر هر کدام نوشته می‌شود.

* در این صورت افراد با «؛» از هم جدا می‌شوند.

مثال: (اکبری، ۱۳۸۵؛ تابنده، ۱۳۷۸؛ محمدی، ۱۳۸۰).

۱-۹- هرگاه به دو یا چند اثر از یک مؤلف اشاره می‌شود، تاریخ همه آثار به ترتیب آورده

می‌شود.

مثال: پژوهش‌های والاس (۱۹۸۰، ۱۹۸۸، ۱۹۹۰، ۱۹۹۵).

۱-۱۰- هرگاه به دو یا چند اثر از یک مؤلف که در یک سال منتشر شده‌اند، اشاره می‌شود، از حروف الفبا برای متمایز ساختن آن‌ها، استفاده می‌شود.

مثال: مطالعات انجام شده در این باره (احمدی، ۱۳۶۵ الف، ۱۳۶۵ ب).

۱-۱۱- وقتی به آثاری استناد می‌شود که نام خانوادگی مؤلفان آن‌ها یکسان است، علاوه بر نام خانوادگی، نام کوچک یا حرف اول نام کوچک مؤلفان نیز در متن آورده می‌شود.

مثال: (نیک‌خواه، احمد، ۱۳۵۷ و نیک‌خواه، پژمان، ۱۳۸۲).

۱-۱۲- اگر از کتاب‌های بدون مؤلف استفاده می‌شود، به جای مؤلف نام عنوان اثر می‌آید.

مثال: فلک‌ناز و خورشید آفرین و سروگل (۱۳۲۴).

* اگر عنوان اثر خیلی طولانی است، به ذکر چند کلمه اول آن اکتفا می‌شود ولی در منبع‌نویسی به طور کامل می‌آید. مثال: فلک‌ناز (۱۳۲۴).

۱-۱۳- برای هر نوع ارتباط شخصی مثل گفتگوی تلفنی، مصاحبه، نامه‌های دریافتی و ... در انتهای جمله عبارت ارتباط شخصی و تاریخ این ارتباط می‌شود. (ارتباط شخصی، ۱۷ خرداد ۱۳۸۴).

* ارتباط شخصی فقط در متن می‌آید، در فهرست منابع ذکر نمی‌شود. چون قابل بازیابی مجدد برای سایرین نیست.

* استفاده از نامه‌های الکترونیک هم همینطور است یعنی مثل ارتباط شخصی فقط در متن می‌آید.

۱-۱۴- در استناد به آثاری که از زبانی به زبان دیگر ترجمه شده است، در متن مقاله نام مؤلف یا مؤلفان اثر و نیز نام مترجم یا مترجمان ذکر گردد و تنها در فهرست منابع نام مترجم آورده شود. اما می‌توان در متن به دنبال نام مؤلف، نام مترجم را نیز اضافه کرد.

مثال: (اسکینر، ۱۹۷۱، ترجمه سیف، ۱۳۷۰).

۲- منبع‌نویسی در فهرست مآخذ

* مراجع فارسی را با قلم ب. لوتوس ۱۲ و مراجع انگلیسی را با قلم Times New Romans اندازه ۱۱ تایپ نمایید.

در بخش مراجع (Reference)، فهرست آثار و اسنادی که در متن مقاله به آن‌ها اشاره شده است می‌آید. این فهرست به ترتیب حروف الفبای نام خانوادگی مؤلفان آثار، بدون ذکر شماره، مرتب می‌شود و هر اثر فقط یک بار می‌آید. در ذکر هر اثر یا منبع، چهار دسته اطلاعات زیر لازم است که باید به دنبال هم بیاید:

(۱) مؤلف یا مؤلفان

۲) تاریخ انتشار اثر

۳) عنوان اثر

۴) اطلاعات مربوط به انتشار اثر (محل انتشار اثر و نام ناشر)

این چهار دسته اطلاعات، با نقطه از هم جدا می‌شوند. قسمت‌های مختلف هر یک از این چهار دسته اطلاعات، نیز با ویرگول از هم جدا می‌شوند.

* برای کتاب‌هایی که به فارسی در ایران منتشر می‌شوند، ذکر نام شهر کفایت می‌کند. نام مؤسسات نشر، بدون ذکر انتشارات، شرکت، مؤسسه و مانند اینها می‌آید. به جز مؤسسات انتشاراتی دانشگاهی.

۱-۲- یک کتاب (دارای یک مؤلف):

مثال: علی‌آبادی، خدیجه. (۱۳۶۸). مقدمات تکنولوژی آموزشی. تهران: انتشارات دانشگاه پیام نور.

* اگر کتاب ویرایش دوم یا بیشتر باشد باید آن را نیز پس از عنوان کتاب در داخل پرانتز ذکر کنید. برای تجدید چاپ (چاپ چندم است) این کار لازم نیست.

مثال: سیف، علی‌اکبر. (۱۳۶۸). روانشناسی پرورشی: روانشناسی یادگیری و آموزش. (ویرایش سوم). تهران: آگاه.

* کتاب‌هایی دارای دو مؤلف یا بیشتر نیز با ذکر نام تمام نویسندگان، به ترتیبی که در اثر اصلی آمده، نوشته می‌شود.

* برای کتاب‌هایی که هنوز چاپ نشده‌اند، از کلمه زیر چاپ (inpress) استفاده می‌شود.

۲-۲- کتاب‌هایی که به جای مؤلف، با عنوان سازمان‌ها و نهادها منتشر شده‌اند.

در این صورت به جای نام مؤلف، نام سازمان مربوط می‌آید. مانند:

مرکز اسناد و مدارک علمی، وزارت آموزش و پرورش. (۱۳۶۲). واژه‌نامه آموزش و پرورش: فارسی - انگلیسی، انگلیسی - فارسی. تهران: مؤلف.

* وقتی نویسنده کتاب و ناشر یکی هستند، پس از ذکر محل انتشار کتاب، کلمه مؤلف (در انگلیسی author) می‌آید. مثل نمونه بالا و یا مثال زیر:

هومن، حیدرعلی. (۱۳۵۴). اندازه‌گیری‌های روانی و تربیتی و فن تهیه تست. تهران: مؤلف.

۳-۲- کتاب‌هایی که به جای مؤلف، ویراستار یا گردآورنده دارند به صورت زیر نوشته می‌شوند:

مثال: شفیق‌آبادی، عبدالله (گردآورنده). (۱۳۷۴). مجموعه مقالات اولین سیمینار راهنمایی و مشاوره. تهران: انتشارات دانشگاه علامه طباطبایی.

۴-۲- کتاب‌های ترجمه شده:

ابتدا نام مؤلف یا مؤلفان کتاب، عنوان کتاب و سپس نام مترجم می‌آید. مثل:

هرگنهان، بی.آر و اولسون، ام. اچ. (۱۳۷۴). مقدمه‌ای بر نظریه‌های یادگیری، (ترجمه علی‌اکبر سیف). تهران: دانا. (تاریخ انتشار به زبان اصلی ۱۹۹۳).

۵-۲- جزوه و بروشور

اطلاعاتی که برای جزوه، بروشور (دفترچه راهنما)، گزارش و مانند اینها داده می‌شوند، نظیر همان اطلاعاتی هستند که برای کتاب‌های کامل داده می‌شوند، با این تفاوت که بعد از این نوع آثار در داخل علامت [] نام جزوه، گزارش، بروشور و غیره ذکر می‌شود. مثل:

وزارت فرهنگ و آموزش عالی، معاونت آموزشی. (اردیبهشت ۱۳۷۴). خلاصه مسائل تحصیلات تکمیلی در ایران. [گزارش]. تهران: مؤلف.

۶-۲- مقاله‌های چاپ شده در مجله‌های تخصصی: ابتدا نام مؤلف، سال انتشار و سپس عنوان مقاله و اسم مجله می‌آید. مثل:

محمدزاده، داوود. (۱۳۶۸). اصول پرسشگری. دانشنامه، ۱۲، ۶۰-۴۵.

* نام مجله و شماره آن پررنگ‌تر چاپ می‌شود نه نام مقاله.

* در انگلیسی فقط حرف اول کلمه اول عنوان کتاب بزرگ نوشته می‌شود ولی حروف اول تمام کلمات عنوان مجله بزرگ نوشته می‌شوند.

۱- درجه علمی و رشته تخصص (یا سمت کاری) و آدرس پست الکترونیک (Lotus B ۱۱)

۲. Lotus B